

Вонеща пастърма. — Унизно прозвище на жеан.

Вониш пръсто не вониш, свой си (свой воняси).

В' море влизам на планина излизам, или

Во море влѣгуваме, на планина испадаме ¹⁾. Велешанитѣ обичатъ да казватъ за себе си, като искат да покажат че сж способни и всичко им иде отръжки: ние Велишанитѣ во море влѣгуваме но испослѣ сж го усвоили Македонцитѣ и от други страни та казват: ние Македонцитѣ²⁾ во море , като искат да кажат в' общ смисъл, че сж човѣци за в' работа. — Знаем какво да правим и умѣем как да подхванем работата за да сполучим.

Во Юрдане, кръстане, кръсти баба да стане, да опече ейцата, да нахрани дѣцата, пѣят дѣцата раздигани рано, кога ходят поповетѣ на ранина да рѣсат за Богоявление и пѣят: Во Юрданѣ.

В' Петък пече, в' Сѣбота тече. Казува са за врѣмето. Виж: Петко Сѣба не грѣе.

Впикават ми са глистье. Казват кога види или си помисли нѣкой нѣщо за ѣдене, а по нѣкога и кога му призлѣва, та му са напѣлват устата с' лиги.

В' по-голѣма вода, по-едра риба (се вѣди).

В' пондѣлник са брѣснат пиеницитѣ.

Враг на врага псалтир не чете. Турската: хасим хасиме Коран окумас.

¹⁾ Влѣгуваме, испадаме, избощо глаголитѣ в' множ. брой наст. врѣме на запад ги изговарят ме, а нѣкои даже, каквото в' Трънско, и на мо, идемо, одемо, а че и на исток се чуе като: биле, дошли и други нѣкои. Да се говори може, но да се пише не, защото не е свойственно на Българский язык, за това трѣба да се отбѣгва, освѣн за благогласие в' нѣкои случаи може да се допусне такова употрѣбение, като ние, вие, вмѣсто ний, вий, но и то рѣдко; е, вм. и е въведено от пѣснитѣ в' пѣянето и за това го считат нѣкои уж като пѣвуче.

²⁾ Злоупотрѣбиво Българитѣ от Македония се наричат Македонци. Македонци нѣма днес. Това е въведено от Гърцитѣ, които имаха притязания врѣз Българитѣ в' Македония и за да ги подведат по-лесно да се откажат от Българщината върлиха им стрѣв'та на старитѣ Македонци.